

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 235.975 van 4 oktober 2016
in de zaak A. 205.626/IX-8095**

In zake: XXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pascal Lahousse
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Leopoldstraat 64
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
die woonplaats kiest bij
de juridische cel van de afdeling Advies en Ondersteuning
onderwijsPersoneel
gevestigd te 1210 Brussel
Hendrik Consciencegebouw
Koning Albert II-laan 15

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 13 juli 2012, strekt tot de nietigverklaring van de:

“Lijst van geslaagde kandidaten voor de functie van onderwijsinspecteur specifieke vorming, elektriciteit volgens het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van het onderwijs: selectie van 14 juni 2012.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 220.954 van 11 oktober 2012 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Luc Vermeire heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 september 2016.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Lahousse, die verschijnt voor de verzoekende partij en adjunct van de directeur Frederik Stevens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Luc Vermeire heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is met ingang van 15 april 2011 voor een periode van zes jaar opgenomen in de algemene wervingsreserve van de onderwijsinspectie.

Met een brief van 23 april 2012 deelt de onderwijsinspectie de personen die deel uitmaken van die algemene wervingsreserve mee dat zij specifieke proeven organiseert met het oog op het aanleggen van specifieke wervingsreserves, onder meer voor het ambt van inspecteur specifieke vorming, elektriciteit.

Verzoeker en C.P. stellen zich, onder anderen, kandidaat.

3.2. Verzoeker wordt op 31 mei 2012 uitgenodigd voor het interview door de selectiecommissie.

3.3. Die selectiecommissie keurt op 14 juni 2012 haar werkingsreglement goed, evenals een model van evaluatieformulier. Beslist wordt dat het interview uit drie delen bestaat (toelichting van het competentieportfolio, met specifieke aandacht voor competenties en ervaringen voor de functie; een doorlichting kunnen voorbereiden aan de hand van bronnen; peiling naar inzicht in algemene onderwijsontwikkelingen en -vernieuwingen) en dat de kandidaten 60% moeten behalen om te slagen.

3.4. Dezelfde dag vindt het interview plaats. De commissie besluit dat C.P. geslaagd is en in de wervingsreserve kan worden opgenomen. De overige kandidaten, onder wie verzoeker, zijn niet geslaagd.

Over verzoeker oordeelt de commissie:

“[Verzoeker] behaalt 14 punten [op 30].

De ervaring die hij inbrengt is gedateerd en zijn aansluiting op de actuele optie voor geïntegreerd werken in de scholen ontbreekt. De kandidaat beperkt het geïntegreerd werken tot een loutere infrastructurele aansluiting van theorielessen op praktijklessen. Er is geen ambitie om de leerlingen te introduceren in technologische processen.

In het cijferdossier wordt een beperkt aantal gegevens gedetecteerd en zijn twee onderzoeksporen aangebracht. De grootste aandacht gaat naar de vraag of het aanbod wel bedoeld kan zijn voor het doelpubliek van de school. In de bespreking van de gekozen stelling 4 over het afschaffen van de onderwijsvormen wordt een eerder abstracte optie voor belangstellingsgebieden gelanceerd, die niet geconcretiseerd kan worden aansluitend op vragen van de juryleden.”

IV. Ontvankelijkheid

4.1. In het auditoraatsverslag wordt opgemerkt dat verzoeker de aanstelling van C.P. tot onderwijsinspecteur bij beslissing van 22 augustus 2012 niet heeft aangevochten, doch enkel de beslissing waarbij hijzelf niet geslaagd is verklaard, zodat hij niet doet blijken van het vereiste actueel belang voor zover het beroep gericht is tegen het geslaagd verklaren van C.P.; vanzelfsprekend heeft verzoeker ook geen belang bij het betwisten van het niet geslaagd verklaren van de drie andere kandidaten.

4.2. Aangezien noch verzoeker, noch de verwerende partij deze vaststellingen in hun laatste memorie tegensprekt, maakt de Raad van State zich deze voor zoveel als nodig eigen, ter precisering van het ontvankelijk bestreden voorwerp van het beroep.

V. Onderzoek van de middelen

A. Vooraf

5. Het verzoekschrift bevat een uiteenzetting waarin achtereenvolgens vijf grieven worden behandeld. De verwerende partij ontwaart in deze

uiteenzetting, in functie van wat zij beschouwt als de geschonden geachte regel, een eerste middel, een tweede middel met twee onderdelen en een derde middel met drie onderdelen. Verzoeker repliceert in zijn memorie van wederantwoord volgens dezelfde systematiek, zodat in het auditorsverslag en thans in dit arrest ook deze opdeling in een eerste middel, een tweede middel met twee onderdelen en een derde middel met drie onderdelen wordt gevolgd.

B. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

6. De eerste grief van verzoeker luidt:

“Schriftelijke oproep

Art. 65. § 1, van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van het onderwijs vermeldt dat de oproep moet aangeven of het om een toelating tot de proeftijd, een tijdelijke aanstelling van bepaalde duur of een tijdelijke aanstelling van onbepaalde duur gaat.

De brief van 23 april 2012 betreffende de specifieke proeven onderwijsinspecteur spreekt van specifieke wervingsreserves waaruit de volgende schooljaren onderwijsinspecteurs worden aangesteld. In de brief wordt dus niet vermeld dat het om een toelating tot de proeftijd, een tijdelijke aanstelling van bepaalde duur of een tijdelijke aanstelling van onbepaalde duur gaat. Hierdoor is de oproep niet gebeurd conform art. 65. § 1, van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van het onderwijs.”

Beoordeling

7. Het met het onderzoek van de zaak belast lid van het auditoraat stelt vast dat verzoeker “zonder opmerkingen deel heeft genomen aan de selectieprocedure en niet aantoonde welk concreet nadeel hij heeft geleden doordat de oproepingsbrief van 23 april 2012 niet aangeeft of het gaat om een toelating tot de proeftijd, een tijdelijke aanstelling van bepaalde duur of een tijdelijke aanstelling van onbepaalde duur” en besluit hieruit dat verzoeker geen belang heeft bij het middel zodat het onontvankelijk is.

8. Wanneer zijn belang in het auditorsverslag in vraag wordt gesteld, wordt van een verzoeker verwacht dat hij daarover een standpunt inneemt in zijn laatste memorie en dat hij daarin de nodige verduidelijkingen bijbrengt die de Raad van State uitsluitend geven over het voordeel dat hij verwacht bij een gebeurlijke nietigverklaring op grond van het besproken middel.

9. Verzoeker betwist evenwel deze conclusie van het auditorsverslag niet. Na kennisneming van het verslag van het auditoraat, heeft hij immers niet de gelegenheid benut die een laatste memorie biedt om nog een andere visie op de beoordeling door het auditoraat weer te geven. Hij verzuimt immers om op de bespreking van het middel in het auditorsverslag nog inhoudelijk te reageren en beperkt zich tot een dupliek op het tweede middel en het derde onderdeel van het derde middel.

10. De Raad van State ziet in die omstandigheden geen reden om het anders te zien dan het auditoraat en bevindt aldus, de redenering van het auditorsverslag bijvallend, het eerste middel onontvankelijk bij gebrek aan belang.

C. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

11. In een tweede middel voert verzoeker aan dat de selectiecommissie onzorgvuldig werd samengesteld, zodat niet is voldaan aan de tweede fase van de selectie zoals beschreven in artikel 63 van het decreet van 8 mei 2009 ‘betreffende de kwaliteit van het onderwijs’ (hierna: het onderwijskwaliteitsdecreet) en evenmin is voldaan aan artikel 13 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 februari 2010 ‘tot uitvoering van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs wat de rechtspositie van het personeel van de inspectie en de pedagogische begeleidingsdiensten betreft’ (hierna: het uitvoeringsbesluit).

Verzoeker argumenteert:

“De jury bestond uit drie externe juryleden [...], [A.H.] is personeelslid van het Agentschap voor Kwaliteitszorg in Onderwijs en Vorming, [D.R.] is sociaal economisch adviseur bij NELECTRA, een beroepsfederatie voor de elektrosector, en [F.S.] is technisch consulent bij Vormelek. Vormelek is het opleidingscentrum voor alle werkgevers en werknemers in de sector voor de elektriciens: installatie en distributie.

Een jury is een groep mensen die oordeelkundig een oordeel moet uitspreken. Ik ben er niet mee akkoord dat de externe juryleden in staat zijn om mijn competenties in functie van het profiel te beoordelen, in staat zijn om mijn antwoord op de vraag over het doorlichten van scholen te beoordelen en in staat zijn om mijn antwoord op de vraag over algemene onderwijsontwikkelingen te beoordelen. De externe juryleden zijn elk op een specifiek terrein actief, maar precies daarom niet in staat om mij voor de functie van onderwijsinspecteur te beoordelen.

Bovendien hebben de externe juryleden geen enkele vraag gesteld. Nogtans is het door het stellen van vragen en de gegeven antwoorden af te toetsen aan de eigen opvatting dat een jurylid een oordeel kan vormen. Immers, door enkel te luisteren naar de vragen van andere juryleden en de gegeven antwoorden, is men niet in staat een oordeel te vormen omdat omwille van het specifieke terrein waarop men actief is, men dit niet kan aftoetsen met het juiste antwoord.

Bijkomend bevordert de procedure om een kandidaat te beoordelen geen onafhankelijke beoordeling door de juryleden. Na het interview overlegt de jury kort over sterktes en zwaktes. Daarna kennen de leden individuele scores toe. Tijdens het overleg beïnvloeden de juryleden elkaar, waardoor de scores van de externe leden, door onvoldoende beoordelingsvermogen, subjectief zijn en niet de eigen beoordeling weergeven. Je kan daardoor de vraag stellen welke zin het dan nog heeft om externe juryleden scores te laten toekennen, de onafhankelijk is immers niet gegarandeerd.

Een persoon kan geen deel uitmaken van de selectiecommissie als die de echtgenoot, een bloed- of aanverwant is of een relationele band heeft met een kandidaat (art. 13. van het besluit van de Vlaamse regering van 5 februari 2010 tot uitvoering van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van het onderwijs wat de rechtspositie van het personeel van de inspectie en de pedagogische begeleidingsdiensten betreft). Onder een relationele band wordt verstaan wat betrekking heeft op de verhouding tussen mensen, op hetgeen verbindt.

In mijn huidige functie heb ik regelmatig contact met [F.S. en D.R.]. Ik heb regelmatig vergaderingen met [F.S.]. Ook met [D.R.] heb ik regelmatig vergaderingen. Ik zit immers de leertijd- en de sectorcommissie voor waarvan [D.R.] deel uitmaakt. We ontmoeten elkaar bijgevolg regelmatig waardoor er een bepaalde verstandhouding, een band tussen ons is. Deze band laat wettelijk niet toe dat [F.S.] en [D.R.] deel uitmaken van de selectiecommissie. Bovendien heeft [F.S.] nog een band met een andere kandidaat. [S.D.] heeft meerdere jaren in een werkgroep van de wedstrijd Elektro Challenge (wedstrijd die de elektrosector organiseert voor laatste-

jaars leerlingen) gezeten die door [F.S.] werd voorgezeten. [S.D.] heeft eveneens meerdere jaren jurylid geweest bij de wedstrijd Elektro Challenge, hetgeen door Vormelek sterk werd gewaardeerd. Ik heb zelf niet de mogelijkheid om als jurylid op te treden (mijn huidige functie laat dat niet toe). Hierdoor is bezwaarlijk een objectieve beoordeling van de kandidaten mogelijk (vermoedelijk in totaal drie kandidaten, waarvan [S.D.] en ikzelf bij één of meerdere juryleden goed gekend).

Ik meen dat ik met het bovenstaande heb aangetoond dat de jury onzorgvuldig werd samengesteld, waardoor aan de tweede fase van de selectie zoals beschreven in art. 63. van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van het onderwijs, nl. het interview, eventueel aangevuld met bijkomende testen waarbij specifieke competenties worden getest die nodig zijn voor de concrete functie, niet is voldaan. Bovendien is niet voldaan aan art. 13. van het besluit van de Vlaamse regering van 5 februari 2010 tot uitvoering van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van het onderwijs wat de rechtspositie van het personeel van de inspectie en de pedagogische begeleidingsdiensten betreft.”

12. In de memorie van wederantwoord blijft verzoeker erbij dat de externe juryleden niet in staat zijn om zijn competenties te beoordelen in het licht van de drie onderdelen van het interview.

Een bewijs hiervoor ziet hij in de door de juryleden F.S. en D.R. toegekende scores van – op één uitzondering na – 6 of 7, terwijl er bij de andere leden wel een differentiatie is.

Verzoeker ziet een bevestiging van zijn grief ook in het feit dat het toekennen van de eindscore voor kandidaat 3 tot 5 niet paritair gebeurde, in die zin dat de score van de inspectieleden en de externe deskundigen elk voor 50% van de eindscore zou meetellen. Dit is niet gebeurd, waardoor de score van de inspectieleden voor een groter percentage meetelt. Dit strookt volgens verzoeker niet met het opzet van artikel 11 van het uitvoeringsbesluit. Hierdoor geeft de onderwijsinspectie een kleinere rol aan de externe deskundigen in de jury, “waardoor ze zelf aangeven minder belang te hechten aan het oordeel van deze externe deskundigen”.

Het feit dat de beoordeling niet valide en betrouwbaar is, blijkt volgens verzoeker ten slotte ook uit de vaststelling dat C.P. slaagt met een score

van 18,25/30 terwijl W.H. 17,86/30 behaalt en niet geschikt bevonden wordt. Nochtans had W.H. goede scores gekregen van de externe deskundigen. Hieruit blijkt naar het oordeel van verzoeker dat de inspectieleden in de uiteindelijke beoordeling hun eigen mening hebben laten doorwegen en dat met de externe deskundigen uiteindelijk geen rekening werd gehouden.

Met betrekking tot artikel 13 van het uitvoeringsbesluit argumenteert verzoeker dat de wetgever niet heeft verduidelijkt wat bedoeld wordt met “relationele band” en dat een professionele band ook daaronder gerekend mag worden.

13. In zijn laatste memorie herhaalt verzoeker dat D.R. niet beschikt over de competenties om te oordelen over het kunnen doorlichten van scholen, over het competentieportfolio of over de algemene onderwijsontwikkelingen. En “hetzelfde verhaal” doet zich voor bij F.S., terwijl jurylid A.H. slechts bekwaam is op het “heel beperkt domein” van de beroepskwalificaties.

Beoordeling

14. Artikel 63, § 2, van het onderwijskwaliteitsdecreet, zoals van toepassing op deze zaak, bepaalt:

“In afwijking van § 1, 1°, kan, in geval van dringende tekorten voor bepaalde concrete functieprofielen, zoals vermeld in artikel 65, § 1, een aangepaste eerste fase van de selectieprocedure opgestart worden. Het betreft een doelgroepgerichte oproep voor de test van de generieke competenties in geval de specifieke wervingsreserve voor een concreet functieprofiel uitgeput is of niet kan aangelegd worden bij gebrek aan kandidaten.”

Zoals de verwerende partij terecht opmerkt is deze bepaling vreemd aan de samenstelling van de selectiecommissie. Met de verwerende partij stelt ook de Raad van State vast dat hiervoor artikel 65 van het decreet van belang is. Verzoeker vermeldt dit artikel 65 niet uitdrukkelijk. Anders dan de verwerende partij opwerpt, volstaat dit gegeven niet om het middel in zoverre onontvankelijk te verklaren. Inhoudelijk heeft verzoeker immers voldoende duidelijk uiteen-

gezet waar het hem met zijn grief om te doen is en de verwerende partij heeft die uiteenzetting in de memorie van antwoord moeiteloos kunnen identificeren met een beweerde schending van artikel 65 van het onderwijskwaliteitsdecreet.

15. Luidens dit artikel 65, § 3, bestaat de selectiecommissie “uit inspectieleden en externe deskundigen”.

Het uitvoeringsbesluit, zoals van toepassing, preciseert in zijn artikel 11:

“Art. 11. De selectiecommissie, vermeld in artikel 65, § 3 van het decreet van 8 mei 2009, wordt als volgt samengesteld:

1° de inspecteur-generaal of zijn gemachtigde die hij aanduidt onder de coördinerend inspecteurs;

2° drie leden van de onderwijsinspectie, aangewezen door de voorzitter;

3° drie leden die extern zijn aan de inspectie, aangewezen door de voorzitter.

De inspecteur-generaal of zijn gemachtigde is de voorzitter van de commissie.”

16. Noch het decreet, noch het uitvoeringsbesluit stellen specifieke vereisten aan de externe leden. Het zijn “deskundigen” die “extern zijn aan de inspectie”.

Het is met die dubbele eis niet strijdig als de externe deskundigen niet over exact dezelfde deskundigheid beschikken als de leden van de inspectie.

Verzoeker omschrijft de hoedanigheden van de externe juryleden als volgt: een personeelslid van het agentschap voor Kwaliteitszorg in Onderwijs en Vorming dat actief is op het terrein van de beroepskwalificaties, een sociaal-economisch adviseur bij een beroepsfederatie voor de elektrosector die tevens betrokken is in “de leertijd- en sectorcommissie” en een technisch consultant bij het opleidingscentrum voor alle werkgevers en werknemers in de sector voor de elektriciens – installatie en distributie, tevens voorzitter van de werkgroep die een wedstrijd Elektro Challenge organiseert voor laatstejaarsleerlingen.

De Raad van State weet zich niet overtuigd dat de keuze van de verwerende partij van dergelijke personen niet beantwoordt aan de vereiste van externe deskundigheid voor de selectie van een onderwijsinspecteur elektriciteit. Verzoeker toont niet aan dat de jury aldus onzorgvuldig is samengesteld.

De vaststelling dat deze juryleden niet actief vragen hebben gesteld en dat zij steeds een score toekennen van 6 of 7, leidt niet tot een ander oordeel.

17. Verzoeker wijst geen bepaling aan die verbiedt dat de jury over de prestaties en de resultaten van de kandidaten overlegt. De mogelijkheid voor elk jurylid om vanuit de eigen deskundigheid een appreciatie over de kandidaat uit te spreken en deze te confronteren met of af te toetsen aan de appreciaties van de andere juryleden, sluit een onafhankelijke puntentoekenning door elk jurylid niet uit. Het tegendeel blijkt uit de individuele scores van de juryleden die zijn opgenomen in de evaluatietabellen. Het overleg heeft voorts de ‘externe’ leden D.R. en F.S. alleszins niet ontmoedigd om aan verzoeker hogere scores te geven dan die welke hij van de ‘interne’ leden kreeg.

18. De selectiecommissie is, ter uitvoering van artikel 65, § 3, van het onderwijskwaliteitsdecreet, luidens artikel 11 van het uitvoeringsbesluit samengesteld als volgt:

“1° de inspecteur-generaal of zijn gemachtigde die hij aanduidt onder de coördinerend inspecteurs;
2° drie leden van de onderwijsinspectie, aangewezen door de voorzitter;
3° drie leden die extern zijn aan de inspectie, aangewezen door de voorzitter.
De inspecteur-generaal of zijn gemachtigde is de voorzitter van de commissie.”

Uit niets volgt dat de voorzitter van de commissie geen stemrecht heeft. Voor zover het middel aan de voorzitter van de commissie stemrecht ontzegt, faalt het naar recht. De commissie een “paritaire samenstelling” toedichten mist in zoverre feitelijke grond.

Verzoeker beweert wel dat andere selectiecommissies, zoals bij Syntra, anders zijn samengesteld maar hij toont hiermee niet aan dat een samenvestelling overeenkomstig voormeld artikel 11 onwettig is.

19. Het puntentotaal van elke kandidaat is het gemiddelde van de totaalscore van de door elk jurylid aan die kandidaat toegekende punten voor elk van de drie onderdelen van het interview en de te bereiken limiet van 60% is vooraf vastgesteld door de selectiecommissie in artikel 6 van haar werkingsreglement.

C.P. behaalt met 18,25/30 meer dan 60% en is overeenkomstig artikel 6 van het werkingsreglement geslaagd, W.H. behaalt met 17,86/30 geen 60% en is niet geslaagd.

Daargelaten welk belang verzoeker heeft bij het in vraag stellen van het niet slagen van W.H., bewijst hij alleszins geen enkel onregelmatig verloop in de procedure. De “mening” van elk jurylid – te begrijpen als de door elk jurylid toegekende punten – weegt even zwaar door zodat de zienswijze dat “geen rekening gehouden” is met de externe deskundigen feitelijke grond mist. Integendeel, wat verzoeker zelf betreft merkt de Raad op dat hij zijn hoogste scores precies kreeg van twee externe juryleden, zodat zijn eindscore net dankzij de externen hoger is dan wat ze zou zijn geweest op loutere grond van de beoordeling van de inspectieleden.

Ook S.D. is niet geslaagd, zodat verzoeker geen belang heeft om de puntentoeckenning aan deze kandidaat aan kritiek te onderwerpen.

20. Artikel 13 van het uitvoeringsbesluit verbiedt dat een persoon “die de echtgenoot, een bloed- of aanverwant is of een relationele band heeft met een kandidaat” lid is van de selectiecommissie.

De verwerende partij stelt terecht dat het begrip “relationele band” in de context van deze bepaling – namelijk in nevenschikking met “de echtgenoot, een bloed- of aanverwant” – niet verwijst naar professionele relaties maar naar affectieve relaties die vallen onder de noemer van de “nieuwe samenlevingsvormen”.

Het middelonderdeel dat uitgaat van het tegendeel, faalt naar recht.

21. Het middel is ongegrond.

D. Derde middel

a. Eerste middelonderdeel

Uiteenzetting van het middelonderdeel

22. In wat als het eerste onderdeel van het derde middel is opgevat door de partijen zet verzoeker uiteen wat volgt:

“Vraag over het doorlichten van scholen

De vraag over het doorlichten van scholen betrof het interpreteren van een cijferdossier van een school. In dit cijferdossier werd verwezen naar een handleiding. Deze handleiding was echter niet ter beschikking. Daardoor was het onmogelijk om de gebruikte afkortingen in het cijferdossier te verstaan. De vraag over het doorlichten van scholen kon bijgevolg niet correct worden beantwoord. Deze vraag kan op deze wijze bezwaarlijk als geschikte vraag worden weerhouden zoals dit wordt bedoeld in het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van het onderwijs.”

Beoordeling

23. In het eerste onderdeel van dit middel neemt verzoeker in wezen aanstoot aan het ontbreken van de handleiding bij de vraag over de doorlichting van de school, handleiding die zijns inziens noodzakelijk was om de vraag te kunnen beantwoorden.

24. Het auditoraat besluit tot de verwerping van dit middelonderdeel op grond van de volgende overwegingen.

Vastgesteld wordt dat de verwerende partij erkent dat deze handleiding niet ter beschikking was maar zij meent dat dit niet inhoudt dat een antwoord onmogelijk was zoals blijkt uit de score van W.H. die 6,71/10 scoorde en van C.P. die 5,5/10 scoorde – en verzoeker nog 4,71/10.

Daargelaten de vraag of de score van W.H. en C.P., zoals verzoeker repliceert, het gevolg zou kunnen zijn van het feit dat zij nog in het onderwijs staan, minstens of het beschikken over de handleiding tot gevolg zou kunnen hebben gehad dat verzoeker een hogere score behaalde, dient met de verwerende partij vastgesteld dat verzoeker blijkbaar nooit eerder een opmerking maakte bij de afwezigheid van die handleiding. Hij toont ook niet aan dat het onmogelijk was hierop te wijzen, indien al niet tijdens zijn voorbereiding dan minstens bij de selectiecommissie. Dat deze hem geen bijkomende voorbereidingstijd zou geven, zoals verzoeker stelt in zijn memorie van wederantwoord, staat niet vast en maakt zijn stilzitten dan ook niet goed.

25. Verzoeker betwist deze conclusie niet. Na kennisneming van het verslag van het auditoraat, heeft hij immers niet de gelegenheid benut die een laatste memorie biedt om nog een andere visie op de beoordeling door het auditoraat weer te geven.

26. De Raad van State ziet in de memories en de stukken geen reden om het anders te zien dan het auditoraat en besluit aldus, de redenering van het auditoraatsverslag bijvallend, dat het eerste middelonderdeel niet tot nietigverklaring kan leiden.

b. Tweede middelonderdeel

Uiteenzetting van het middelonderdeel

27. In het tweede middelonderdeel betwist verzoeker bepaalde beoordelingen van de selectiecommissie:

“Beoordeling van de jury

Ik neem hieronder de tekst uit het verslag over en geef telkens mijn commentaar daarop.

1. De ervaring die hij inbrengt is gedateerd en zijn aansluiting op de actuele optie voor geïntegreerd werken in de scholen ontbreekt. De kandidaat beperkt het geïntegreerd werken tot een loutere infrastructurele aansluiting van theorielessen op praktijklessen. Er is geen ambitie om de leerlingen te introduceren in technologische processen.

In tegenstelling tot het verslag weergeeft, heb ik weerlegd dat mijn ervaring gedateerd is. Ik ben op de hoogte van de huidige leerplannen. De juryleden hebben vragen gesteld om hier naar te peilen en ik heb daarop kunnen antwoorden. Zo werd door [E.S.] enkele vragen gesteld over geïntegreerd werken. Hij heeft uitdrukkelijk de vraag gesteld hoe technisch tekenen inhoudelijk (naast infrastructureel) wordt geïntegreerd. Aan de lichaamstaal van [E.S.] kon ik duidelijk zien dat mijn antwoord correct was. Hij heeft daarop geen verdere vragen gesteld. Ook de andere juryleden hebben geen verdere vragen gesteld. Het is dan ook opmerkelijk dat men oordeelt dat er geen ambitie is om de leerlingen te introduceren in technologische processen. De jury heeft geen enkele vraag gesteld om hier naar te peilen. Hoe kan men dan oordelen dat hiervoor geen ambitie is?

2. In het cijferdossier wordt een beperkt aantal gegevens gedetecteerd en zijn twee onderzoeksporen aangebracht. De grootste aandacht gaat naar de vraag of het aanbod wel bedoeld kan zijn voor het doelpubliek van de school.

Dit is eveneens geen correcte weergave van de feiten. Ik heb de nodige aandacht besteed aan beide onderzoeksporen. Omwille van het feit dat er bij het tweede spoor bijkomende vragen door de juryleden werden gesteld, ging hier meer tijd naar uit. Maar niet omdat ik daar meer aandacht aan wou besteden, maar wel omdat de jury er meer aandacht voor vroeg.

3. In de bespreking van de gekozen stelling 4 over het afschaffen van de onderwijsvormen wordt een eerder abstracte optie voor belangstellingsgebieden gelanceerd, die niet geconcretiseerd kan worden aansluitend op de vragen van de juryleden.

Bij deze vraag werd gevraagd of ik akkoord was met de stelling of niet, en waarom. Er werd in de opdracht niet gevraagd hoe ik dit concreet zou realiseren in een school.

In de bespreking van deze stelling werd door de jury toegespitst op de eerste graad. Er is één vraag gesteld die verband houdt met concrete reali-

satie. Het is merkwaardig dat de jury hier blijkbaar de hoofdzaak van maakt. Bovendien over een thema waarover de meningen erg verdeeld waren (en nog gezien de huidige discussies tussen politieke partijen). Al sinds de jaren tachtig – na de invoering van het Vernieuwd Secundair Onderwijs (VSO, later type 1 genoemd) op 1 september 1970 – werd een strijd gevoerd tussen voorstanders van het traditioneel onderwijs (type II) en de voorstanders van het VSO (type I). Met de invoering van de eenheidsstructuur in 1989 werd komaf gemaakt met de typenstrijd. De eerste graad is daarbij altijd voorwerp van debat (en strijd) geweest. Dat de jury mij negatief beoordeelt op een thema waarover de meningen in Vlaanderen erg uiteen liggen, vind ik bizar. Welke criteria heeft de jury gehanteerd om te beoordelen of mijn stellingname fout was?

Ik meen dat ik met het bovenstaande heb aangetoond dat de jury onzorgvuldig tewerk is gegaan, waardoor aan de tweede fase van de selectie zoals beschreven in art 63. van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van het onderwijs, nl. het interview, eventueel aangevuld met bijkomende testen waarbij specifieke competenties worden getest die nodig zijn voor de concrete functie, niet is voldaan. ”

Beoordeling

28. Er zij eraan herinnerd dat de Raad van State als wettigheidsrechter niet, als ware hij een beroepsinstantie, een eigen appreciatie vermag te geven van de antwoorden die een kandidaat heeft gegeven in een selectieprocedure en die eigen beoordeling vervolgens in de plaats stellen van die van het bestuur.

De Raad van State is in de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht slechts bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling de haar toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, namelijk of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Daarenboven geldt het vermoeden van deskundigheid van de leden van een selectiecommissie. Deze veronderstelde deskundigheid biedt normaliter de nodige waarborgen tegen onredelijke beoordelingen. Het valt dan ook op de eerste plaats aan verzoeker toe om die deskundigheid op geloofwaardige

wijze aan het wankelen te brengen. Met het tweede middel heeft verzoeker dit vermoeden vooralsnog niet kunnen weerleggen.

29. Deze grenzen van 's Raads opdracht indachtig, besluit het auditorschap tot de verwerping van het tweede middelonderdeel op grond van de volgende vaststellingen en overwegingen:

“33. Vooreerst voert verzoeker aan dat hij, anders dan het beoordelingsverslag aangeeft, heeft weerlegd dat zijn ervaring gedateerd is. ‘Ik ben op de hoogte van de huidige leerplannen’. Verzoeker concretiseert echter niet waar dit blijkt uit zijn kandidatuur of aan welke punten van zijn kandidatuur de selectiecommissie aldus is voorbijgegaan. Hij stelt weliswaar dat de juryleden vragen hebben gesteld om hier naar te peilen en dat hij hierop heeft kunnen antwoorden maar elke concretisering van deze vragen en de antwoorden ontbreekt. De verwijzing naar [E.S.] die enkele vragen gesteld zou hebben over geïntegreerd werken en uitdrukkelijk hoe technisch tekenen inhoudelijk (naast infrastructureel) wordt geïntegreerd, dat verzoeker aan de lichaamstaal van [E.S.] duidelijk kon zien dat zijn antwoord correct was en dat ook de andere juryleden geen verdere vragen hebben gesteld, volstaat daartoe niet. In de mate verzoeker aanvoert dat het opmerkelijk is dat men oordeelt dat er geen ambitie is om de leerlingen te introduceren in technologische processen nu daarover geen enkele vraag werd gesteld en de vraag stelt ‘Hoe kan men dan oordelen dat hiervoor geen ambitie is?’, gaat verzoeker er aan voorbij dat hij dient aan te tonen dat en waarom deze beoordeling de beoordelingsbevoegdheid van de selectiecommissie te buiten gaat.

Minstens wordt aldus niet aannemelijk gemaakt dat de selectiecommissie niet redelijkerwijze een score van 36 of gemiddeld 5,14 kon geven voor het onderdeel competentie-portfolio waarover deze grief volgens de verwerende partij gaat en hetgeen verzoeker in zijn memorie van wederantwoord niet betwist.

Verzoeker doet dit ook niet door het in zijn memorie van wederantwoord als ‘opmerkelijk’ te kwalificeren dat [E.S.] slechts een score 4 voor dit onderdeel heeft gegeven. In de mate hij betoogt dat dit enkel kan worden verklaard door het feit dat de procedure om een kandidaat te beoordelen geen onafhankelijke beoordeling door de juryleden garandeert aangezien de jury na elk interview kort overlegt over sterktes en zwaktes en de leden daarna individuele scores toekennen, en de juryleden tijdens het overleg elkaar aldus beïnvloeden waardoor [E.S.] zijn score heeft aangepast, toont hij dit niet aan. Een ander, ook intern jurylid, gaf trouwens dezelfde score terwijl de voorzitter en twee andere juryleden, waarvan één extern, ook slechts een score 5 gaven. In de mate verzoeker in die memorie van wederantwoord in dit verband nog opmerkt dat het feit dat de door de leden van de jury gegeven scores voor dit onderdeel van de proef vrij gelijkmatig zijn zoals de verwerende partij aanvoert, ‘niets (bewijst)’. ‘Het is ge-

woon toeval' en de vraag stelt welke argumenten de verwerende partij heeft om te stellen dat de beoordeling door de jury niet als kennelijk onredelijk kan bestempeld worden, gaat hij opnieuw voorbij aan het feit dat hij de onwettigheid c.q. onredelijkheid moet aantonen en niet de verwerende partij de wettigheid of redelijkheid van de bestreden beslissing.

34. Vervolgens betoogt verzoeker dat de beoordeling 'In het cijferdossier wordt een beperkt aantal gegevens gedetecteerd en zijn twee onderzoeksporen aangebracht. De grootste aandacht gaat naar de vraag of het aanbod wel bedoeld kan zijn voor het doelpubliek van de school' geen correcte weergave is van de feiten nu hij de nodige aandacht heeft besteed aan beide onderzoeksporen en enkel meer tijd heeft besteed aan tweede spoor omdat daarover bijkomende vragen werden gesteld.

Volgens de verwerende partij is de essentie van de beoordeling dat verzoeker in het cijferdossier een beperkt aantal gegevens detecteerde en twee onderzoeksporen aangebracht. Verzoeker betoogt in zijn memorie van wederantwoord dat de verwerende partij aldus ermee instemt dat de verslaggeving niet helemaal correct is, maar toont niet aan waaruit hij dit afleidt. Vastgesteld wordt verder dat de bestreden beslissing aldus niet stelt dat verzoeker niet twee onderzoeksporen aanbracht of onvoldoende aandacht heeft besteed [...] aan één ervan, maar enkel dat hij meer aandacht heeft besteed aan één ervan namelijk of het aanbod wel bedoeld kan zijn voor het doelpubliek van de school. Er blijkt, zoals opgemerkt door de verwerende partij, niet dat dit laatste negatief bedoeld is. Verzoeker spreekt verder de andere vaststellingen niet tegen. In de memorie van wederantwoord betoogt hij wel dat de score 4 die vier juryleden hem gaven onredelijk is in vergelijking met de aangebrachte gegevens en onderzoeksporen, maar verzoeker werkt dit niet verder uit. Ook de andere juryleden geven trouwens slechts een score van 5 of 6. In ieder geval is er de niet concreet tegengesproken vaststelling dat verzoeker slechts een beperkt aantal gegevens uit het dossier decteerde. Dit is duidelijk negatiever dan bij de positiever beoordeelde kandidaten C.P. en W.H.

De passage 'Heel het verloop van de bevraging tot en met de verslaggeving toe is onnauwkeurig. Bijgevolg zijn de scores ook niet met de meeste zin voor nauwkeurigheid gegeven. Het is duidelijk dat ik door deze manier van werken nadeel had' in de memorie van wederantwoord is te vaag en algemeen om als ontvankelijke grief te worden beschouwd

35. In een derde grief in het kader van dit tweede middelonderdeel betwist verzoeker de beoordeling van zijn bespreking van de door hem gekozen stelling 4 over het afschaffen van de onderwijsvormen [...]. [...]

Stelling 4 die verzoeker koos om te bespreken luidt:

'Om de technische en beroepsgerichte opleidingen effectief te waarderen, wordt de structuur van het secundair onderwijs met de indeling in onderwijsvormen op termijn best afgebouwd. Uw mening graag'.

Verzoeker maakt niet aannemelijk waarom de selectiecommissie de draagwijdte van dit onderdeel van het interview [...] en de gekozen stelling te buiten zou gaan door vast te stellen dat 'in de bespreking van stelling 4 over het afschaffen van de onderwijsvormen (...) een eerder ab-

stracte optie voor belangstellingsgebieden (wordt) gelanceerd, die niet geconcretiseerd kan worden aansluitend op vragen van de juryleden' zeker niet wanneer daartoe vragen werden gesteld. Of de bespreking daarbij door de jury al dan niet werd toegespitst op de eerste graad en dat slechts één vraag zou zijn gesteld, toont dit in ieder geval niet aan. Minstens blijkt niet dat de toespitsing op de eerste graad negatief werd beoordeeld. De score blijkt veeleer bepaald door de vaststelling dat het antwoord eerder abstract was zonder dat die abstracte optie voor belangstellingsgebieden verder werd geconcretiseerd. Aldus blijkt ook voldoende duidelijk het wezenlijke motief en dus, in de woorden van het verzoekschrift, het gebruikte 'criterium' voor de toegekende score. In de mate verzoeker in dit verband in het verzoekschrift aanvoert het daarbij 'bizar' te vinden dat de jury hem negatief beoordeelt op een thema waarover de meningen in Vlaanderen erg uiteen liggen en de vraag stelt welke criteria de jury hanteerde om te beoordelen of zijn stellingname foutief was, volstaat te herhalen dat het determinerend motief voor zijn score het eerder abstract karakter van zijn antwoord is zonder dat die abstracte optie voldoende werd geconcretiseerd. Verzoeker beweert ook niet laat staan dat hij concreet aantoonde dat dit oordeel feitelijk onjuist is of de toegekende score niet redelijkerwijze kan onderbouwen. Hij doet dit ook niet door in de memorie van wederantwoord te betogen dat de spreiding van de punten voor dit onderdeel – bij kandidaat W.H. van 2 tot 8, volgens verzoeker enkel kan worden verklaard door het gebrek aan duidelijke criteria waarop wordt geëvalueerd, dat er ook bij hem een spreiding is van 4 punten en 'Het gebrek aan duidelijke criteria zet de deur open voor subjectieve criteria waardoor ik nadeel had'.

In de memorie van wederantwoord betoogt verzoeker nog dat de examencommissie, door de bespreking volledig toe te spitsen op de eerste graad, verzoeker in de feiten een antwoord liet geven op stelling 5:

'De eerste graad van het secundair onderwijs moet opnieuw bekeken worden vanuit het principe van de polyvalentie. Een polyvalente eerste graad vereist onder meer plaats voor technologische opvoeding bekeken vanuit een concept van voorbereidende technische wetenschap rond zeven domeinen'.

Vooreerst blijkt niet waarom dit niet reeds in het verzoekschrift kon worden opgeworpen. Verder wordt evenmin aangetoond waarom verzoeker, wanneer ook stelling 4 werd toegespitst op de eerste graad, aldus in feite diende te antwoorden op stelling 5 die immers specifiek de technologische opvoeding betreft. Verzoeker wijst er in het verzoekschrift trouwens zelf op dat de eerste graad in het kader van het thema aan de orde in stelling 4 altijd al voorwerp van debat en strijd is geweest.

Verzoeker reageert in de memorie van wederantwoord tenslotte op het verweer dat bij de beoordeling niet van belang is welk standpunt de kandidaat inneemt maar wel hoe de kandidaat zijn ingenomen standpunt verdedigt en argumenteert dat dit niet blijkt uit het beoordelingsverslag en dat de commissie daarin wel degelijk rapporteert over de inhoud van het standpunt en niet over hoe verzoeker het ingenomen standpunt verdedigt en argumenteert. 'Mocht de jury daarmee wel rekening hebben gehouden,

dan vraag ik mij af waarom er niets over in het verslag staat. Mocht de jury dat nagelaten hebben, dan zal het resultaat niet slecht zijn geweest, anders had de jury daarover wel gerapporteerd. De vraag stelt zich dan waarom vooral [A.G.] en [J.H.] mij een bijzonder lage score gaven'. Vooreerst is het louter stellen van een vraag geen ontvankelijk middel. Verder blijkt wel degelijk uit de bestreden beslissing dat de selectiecommissie van oordeel was dat 'in de bespreking van stelling 4 over het afschaffen van de onderwijsvormen (...) een eerder abstracte optie voor belangstellingsgebieden (wordt) gelanceerd, die niet geconcretiseerd kan worden aansluitend op vragen van de juryleden' en dus hoe verzoeker het ingenomen standpunt verdedigt en argumenteer[t].
36. Het tweede onderdeel dient te worden verworpen."

30. Verzoeker betwist deze conclusie niet. Na kennisneming van het verslag van het auditoraat, heeft hij immers niet de gelegenheid benut die een laatste memorie biedt om nog een andere visie op de beoordeling door het auditoraat weer te geven.

31. De Raad van State ziet na eigen onderzoek van de memories en de stukken van het dossier geen reden om het anders te zien dan het auditoraat en bevindt aldus, de redenering van het auditoraatsverslag bijvallend, het tweede middelonderdeel ongegrond.

C. Derde middelonderdeel

Uiteenzetting van het middelonderdeel

32. In wat als het derde onderdeel van het derde middel is opgevat door de partijen zet verzoeker uiteen wat volgt:

"Bevraging

De jury nam bij de bevraging van de drie onderdelen er telkens één aspect uit. Bij het eerste deel lag de nadruk op de leerplannen. Mijn profiel geeft nochtans meerdere zaken aan waarover men een vraag had kunnen stellen. Bij het tweede deel koos de jury ervoor om bijkomende vragen te stellen over het feit of het aanbod wel bedoeld kan zijn voor het doelpubliek van de school. Bij het derde deel ging het bijna uitsluitend over de eerste graad, terwijl ik meerdere aspecten aanbracht. Hierdoor werden de diverse onderdelen niet evenwichtig bevraagd zodat geen totaalbeeld over de kennis en kunde kan worden gemaakt. Ik meen

dat daardoor de jury onzorgvuldig tewerk is gegaan, waardoor aan de tweede fase van de selectie zoals beschreven in art. 63. van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van het onderwijs, nl. het interview, eventueel aangevuld met bijkomende testen waarbij specifieke competenties worden getest die nodig zijn voor de concrete functie, niet is voldaan.”

33. In de memorie van wederantwoord stelt verzoeker met betrekking tot dit middelonderdeel dat hij niet de kans heeft gehad om voor de jury zijn kennis en kunde aannemelijk te maken, noch om een zo volledig mogelijk beeld van zichzelf te geven. Als het juist is dat de kennis of kunde op zich niet zozeer van belang is, zoals de verwerende partij in de memorie van antwoord betoogt, maar wel het feit of de kandidaten met die kennis of kunde beantwoorden aan het profiel dat de toekomstige werkgever voor ogen heeft en dit voor de leden van de jury ook aannemelijk kunnen maken en dat de verschillende onderdelen van het interview de kandidaten bovendien de nodige ruimte gaven om een zo volledig mogelijk beeld van zichzelf te geven, dan vraagt verzoeker zich af “waarom [J.H.] enkel vragen stelde, die duidelijk tot doel hadden een valstrik op te zetten. Garandeert dit dan dat ik een zo volledig mogelijk beeld van mijzelf kon geven? Ik heb telkens correct op die vragen geantwoord. Waarom is er daarover in het verslag niets terug te vinden?”

Op het antwoord van de verwerende partij dat hij de autonomie lijkt te miskennen die de selectiecommissie heeft bij het stellen van vragen en beoordelen van kandidaten, repliceert verzoeker dat die autonomie binnen de Vlaamse Gemeenschap grenzen heeft en dat de selectiecommissie zich hierover onvoldoende rekenschap geeft en er zich te weinig van bewust is dat ze voor de Vlaamse Gemeenschap handelt:

“Meer concreet wil ik opmerken dat de Vlaamse gemeenschap de samenleving waarvoor ze zich inzet zo goed mogelijk wil weerspiegelen. Kandidaten worden dan ook geselecteerd op basis van hun kwaliteiten en vaardigheden, ongeacht geslacht, afkomst of handicap. Bovendien heeft de selectiecommissie als opdracht na te gaan of een kandidaat over de vereiste competenties beschikt. De beoordeling van de kandidaten gebeurt echter niet competentiegericht en al geheel zonder duidelijke criteria. Daardoor is de beoordeling noch valide, noch betrouwbaar.

Ik kom dan hier terug op het feit dat [C.P.] met een score van 18,25 geschikt wordt bevonden voor het ambt van inspecteur elektriciteit. [W.H.] behaalt 17,86 en wordt niet geschikt bevonden.

[C.P.] heeft in zijn school de functie van directeur opgenomen. Het is een publiek geheim dat de onderwijsinspectie de voorkeur geeft aan kandidaten die een directeursfunctie hebben. Dit is dan ook de reden waarom [C.P.] geschikt wordt bevonden en [W.H.] niet, ondanks het verschil in hun score nog geen 0,5 punt is! De jury laat dus uiteindelijk criteria meetellen die geen rechtstreeks verband hebben met de vereiste competenties van de functie van inspecteur elektriciteit. Of zou iedere directeur met kennis van elektriciteit een geschikte inspecteur zijn?

Het feit dat de beoordeling noch valide, noch betrouwbaar is, blijkt ook uit de gegeven scores. Bij alle kandidaten heeft [A.G.] de laagste score gegeven. De hoogste score werd dan weer steeds gegeven door [D.R.] (bij de eerste twee kandidaten door [F.S.]; [D.R.] heeft bij deze kandidaten niet deelgenomen aan de beoordeling). Dit roept vragen op over de gebruikte beoordelingscriteria. Zij lieten veel ruimte voor interpretatie en subjectieve criteria, met als gevolg een grote spreiding in de gegeven scores. De beoordeling kan bezwaarlijk valide en betrouwbaar worden genoemd”.

34. In zijn laatste memorie geeft verzoeker enige beschouwingen over het wezen van een ‘valide en betrouwbare beoordeling’ in functie van de betekenis van deze begrippen in de statistiek. Hij stelt vast dat die criteria ook worden aangehaald door de onderwijsinspectie voor de kwaliteit van de evaluatiepraktijk bij de beoordeling van leerlingen. Een evaluatie mag volgens verzoeker niet afhangen van de juryleden die toevallig in een selectiecommissie zetelen. Het mag geenszins zo zijn dat een appreciatie van subjectieve aard aan de grondslag ligt van de evaluatie. De betrouwbaarheid is immers optimaal, aldus verzoeker, wanneer de cursist steeds dezelfde uitslag behaalt, ongeacht wie de toets afneemt. De selectiecommissie had volgens verzoeker gebruik moeten maken van evaluatie-instrumenten zoals een scorewijzer of dergelijke. Thans is haar evaluatie niet betrouwbaar en niet van aard dat een totaalbeeld van verzoekers kennis en kunde werd gemaakt.

Beoordeling

35. Een kandidaat die zich aanbiedt op het interview mag zich eraan verwachten dat hij niet noodzakelijk aan een exhaustieve ondervraging wordt

onderworpen over alle aspecten van de drie delen waarop het interview betrekking kan hebben. Dat vragen selectief worden gesteld waardoor bepaalde aspecten uit het examenprogramma door de juryleden bijzonder worden uitgelicht, toont op zich niet aan dat de juryleden zich geen adequaat beeld kunnen vormen van de kandidaat. De vaststelling dat andere vragen gesteld konden worden, houdt niet in dat die andere vragen gesteld moesten worden.

36. Dat J.H. vragen stelde die tot doel hadden een valstrik op te zetten is een niet nader geconcretiseerde, dus loutere bewering.

37. Verzoeker heeft geen belang bij zijn betoog, in de memorie van wederantwoord, over de beoordeling van W.H. en het onderscheid tussen W.H. en C.P.

38. De niet gestaafde bewering dat “de onderwijsinspectie” de voorkeur geeft aan kandidaten die een directeursfunctie hebben is zo algemeen dat, zelfs indien ze waar zou zijn, hiermee nog niet is aangetoond dat aan verzoeker door leden van deze selectiecommissie ten onrechte punten zijn onthouden die hij verdiende te krijgen of dat de jury criteria laat meetellen die geen rechtstreeks verband houden met de functie. Uit de evaluatieformulieren blijkt trouwens dat niet steeds de ‘interne’ leden aan C.P. de hoogste scores gaven.

39. Verzoeker verwacht de evaluatie van leerlingen tijdens hun studieparcours met een selectieprocedure ter aanwerving van een ambtenaar. Zijn beschouwingen over valide en betrouwbare evaluaties van een onderwijsgebeuren zijn niet ter zake.

Over de wijze waarop een kandidaat een portfolio toelicht en verdedigt, hoe hij meent een doorlichting te moeten voorbereiden en hoe hij zijn inzichten in algemene onderwijsontwikkelingen voorstelt kan in redelijkheid uiteenlopend geoordeeld worden. Een jurylid mag – binnen grenzen, zoals die welke volgen uit het redelijkheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel – meer of minder

streng zijn over de parate kennis van een kandidaat, bepaalde accenten meer of minder van belang achten, aan deze of gene ervaring groter of kleiner gewicht hechten en zo voorts. Dit alles valt onder de realiteit van wat de ruime discretionaire bevoegdheid van een bestuur wordt genoemd.

Heeft verzoeker bijgevolg wel een punt als hij erop wijst dat er ruimte is voor subjectieve interpretatie, dan is precies de ruime samenstelling van de selectiecommissie met zeven juryleden, bestaande uit zowel leden van de onderwijsinspectie als externe deskundigen, met daarenboven verschillende expertise, een waarborg die wordt ingebouwd in het selectieproces om zich voor een al te eenzijdige beoordeling van de kandidaten te behoeden.

Dat één van die juryleden steeds de laagste score geeft en een ander jurylid meestal de hoogste, houdt op zich dan weer niet in dat de toegekende punten elk op zich niet redelijk verantwoord kunnen zijn.

40. Verzoeker is overduidelijk ongelukkig met de wijze waarop het interview is verlopen en hoe zijn prestatie is beoordeeld. Hij laat in het verzoekschrift echter na om zijn bezwaren hierover voldoende concreet te onderbouwen en vervolgens aan te tonen dat welbepaalde vraagstellingen – of het niet gesteld zijn van vragen – onredelijk of onzorgvuldig zijn. Hij concretiseert niet met welke elementen of vragen en antwoorden geen rekening is gehouden of die verkeerd werden beoordeeld en die tot gevolg hebben dat de hem toegekende punten niet redelijk verantwoord zijn.

41. Verzoeker heeft aldus niet aangetoond dat de beoordeling van de selectiecommissie niet “valide en betrouwbaar” zou zijn, dit is een beoordeling die vrij is van oncontroleerbare subjectieve voorkeur of vooroordelen en gebonden is aan vastgestelde concrete en voor de waardering betekenisvolle gegevens.

42. Ook het derde middelonderdeel is ongegrond, zodat het derde middel in zijn geheel wordt verworpen.

VI. Anonimisering

43. Met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 ‘betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State’ vraagt verzoeker dat bij de publicatie van het arrest zijn identiteit niet wordt opgenomen.

Dit verzoek wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoekende partij niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 4 oktober 2016, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren